

Tekst Bas Schwarz en Patrick Davidson

Aad van Schie, gepassioneerd liefhebber met een eigen visie

‘Als fokker heb je drie keer geluk nodig...’

Achter draaf gaat een team schuil met passie als drijfveer. In dat kader konden wij voor de eerste editie bijna geen geschiktere gesprekspartner bedenken dan Aad van Schie. De Schiedammer is als fokker, eigenaar en amateurrijder al ruim dertig jaar actief in de draf sport. Aad leeft naar het adagium van zijn favoriete voetbalclub Feyenoord: “Geen woorden maar daden.” Aad hoeft dus niet zo nodig op de voorgrond te treden. Het liefst geniet hij op de achtergrond van zijn eigen koerspaarden en fokproducten. In eerste instantie was hij dan ook niet zo happig op een interview. Maar gelukkig was Ans Jongeneel, nicht van Aad, bereid te bemiddelen. En met succes.

We spreken af om een zaterdag met Aad en Ans op te trekken terwijl zij naar enkele van hun dravers gaan kijken. De paarden Wisconsin River en Volga River worden getraind door Jeroen Engwerda en dus voert de rit door de polder naar Biddinghuizen. Daar worden we ontvangen met koffie en gebak. Aad kan niet wachten om voor het gesprek een rondje te doen door de stal. Hij is uiteraard geïnteresseerd in zijn eigen Volga River, die net weer teruggekeerd is op het entrainement na een rustperiode. Maar Aad heeft ook opvallend veel belangstelling voor de overige paarden. Zijn interesse gaat uit naar de dieren zelf. En nadat hij een paard bekeken heeft, kijkt hij naar de afstamming die vermeld staat op de box. Herkenbaar voor veel liefhebbers op bezoek bij een succes trainer. Speciale aandacht heeft Aad natuurlijk voor producten van zijn oogappel Incredible Crafts.

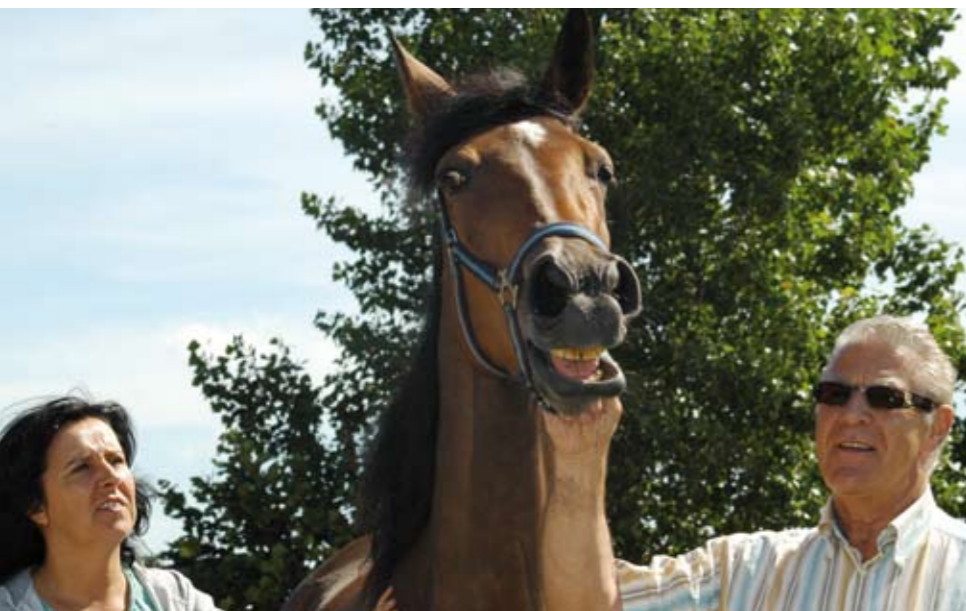
Crafts boekte in de jaren negentig Europese successen en domineert de laatste tien jaar de vaderlandse fokkerij. Maar later meer over Crafts. Tijdens ons rondje door de stal heeft team Engwerda een groepje paarden ingespannen. Daaronder Wisconsin River, gefokt door Aad en inmiddels in bezit van Ans. Deze Wisconsin River is een volle broer van niemand minder dan meervoudig tonwinnaar Optimistic, al hoort Ans dat liever niet: op deze manier wordt er wel erg veel druk gelegd op de schouders van de jonge ruïen en dat vindt ze niet helemaal eerlijk. Stiekem vermelden we het toch even.

We zetten koers naar de achterzijde van de trainingsbaan van Jeroen. Daar wordt Wisconsin samen met drie andere jeugdige talenten getraind op de strip (een ‘strip’ is een recht doorlopend pad, waardoor de paarden geen bochten hoeven te lopen. Een belangrijk voordeel hiervan is dat de gewrichten van de paarden aanzienlijk minder belast worden, red.). Aad volgt met een scherp oog de inspanningen van zijn fokproduct en wat hij ziet bevalt hem zichtbaar. “Hij heeft talent hoor, Ans”, verzekert hij zijn nicht meerdere malen. Het talentje heeft dan ook duidelijk plezier in zijn werk: hij gaat lekker aan het bit en op zijn gangen valt niets aan te merken. We willen er niet teveel druk opleggen, maar wij gaan hem zeker in de gaten houden. Aad en Jeroen bespreken hoe Wisconsin eventueel als driejarige nog kan debuten. “Wie weet kan hij in het najaar nog een stakeskoers doen. Dan verdient hij bijna zijn hele jaar terug. Maar dan moet hij zichzelf wel melden”, zo vat Aad het samen voor zijn nicht. Na de trainingssessie wandelen we terug naar stal, waar we op een zonovergoten terras, tamelijk zeldzaam gedurende de verder sombere maand juli, een aanvang maken met het gesprek. We vragen Aad terug te gaan naar zijn eerste aanraking met de draf sport.

Je koopt er drie

Aad van Schie werd 62 jaar geleden geboren in Schiedam. In zijn jonge jaren was hij niet of nauwelijks bekend met de draf sport. Pas jaren later kwam hij bij toeval in aanraking met de sport die uiteindelijk zijn leven zou beheersen. Van Schie, eigenaar van een handelsonderneming in de petrochemie, met enkele grote raffinaderijen als zijn belangrijkste clientèle, zocht midden jaren zeventig eigenlijk naar een rijpaard. Via via kwam hij in contact met Piet Kleyweg, de vader van de inmiddels overleden oud-beroepstrainer Gé Kleyweg. Van Piet kocht hij de afgekeurde harddraver Manuela. De kiem voor het beruchte ‘dravervirus’ was

Foto's: Patrick Davidson en archief Aad van Schie

gelegd. Zijn steun en toeverlaat, echtgenote Mien, deelde Aad's passie in eerste instantie niet, maar zoals hij zelf zegt: "Als je jong bent dan loop je al snel achter elkaar aan." Zijn eerste actieve harddraver, Let Me Go, kocht hij van Jan van der Kroft, maar dit bleek nog geen succes. Het ontmoedigde Aad echter niet, integendeel zelfs. In 1975 toog hij naar Pesse, waar hij op de jaarlingveiling van de indertijd befaamde Fortuna Hoeve drie dravers van de P-jaargang uit 1974 kocht. Zijn zakeninstinct, dat hem in het bedrijfsleven zelden in de steek

Het woord 'paard' is verdwenen

liet, bleek echter nog niet voorbereid op de drafsporwereld: hij besloot twee jaarlingen zelf te houden en verkocht de derde aan Jan van der Kroft. U raadt het al: precies die derde, Paloro du Bois, bleek verreweg het meest getalenteerd. Hij verdiende uiteindelijk een ton aan harde Nederlandse guldens...

Het jaar erop was het echter raak: op dezelfde veiling kocht hij een hengstje van vaderpaard Dave Fez. Het paardje was vernoemd naar een wereldberoemde bokser uit de jaren veertig en vijftig, die als enige zwaargewicht in de geschiedenis ongeslagen bleef: Rocky Marciano. Aanvankelijk kwam Rocky in training bij de

toenmalige huustrainer van Aad, Gé Kleyweg. Na een tijdje besloot Aad echter dat het tijd werd voor wat anders. "Gé was echt een supermens, een harde werker en een makkelijke man in de omgang. Hij was echter wel wat conservatief en hield zich nauwelijks bezig met nieuwe ontwikkelingen in de sport." In die tijd raakte Aad geïntrigeerd door de jeugdige rijder Hugo Langeweg die samen met trainer (wijlen) Buck Leeman een succesvol duo vormde op Duindigt. Rocky Marciano verhuisde dus naar Duindigt en van Schie proefde voor het eerst het zoet der overwinning. De Dave Fez-zoon groeide uit tot een goede subtopper die een enorme populariteit genoot onder het publiek: hij haalde zelfs De Hitkrant, waarin hij samen met zangeres Patricia Paaij poseerde.

Band met Buck

Er ontstond een band tussen Aad en Buck Leeman. De relatie was eerder vriendschappelijk dan zakelijk. "Buck kwam op een buitenstaander misschien over als een norse man, maar hij had echt een hart van goud. Hij zei altijd 'nee' wanneer iemand hem iets vroeg, maar hij deed altijd 'ja'. Als hij je ergens mee kon helpen dan deed hij het. Op paardengebied verstond hij zijn vak, al was hij een exponent van een oudere generatie. Hij had één zwak punt: hij vond het moeilijk om mensen teleur te stellen. Hij kon bijvoorbeeld geen paarden wegsturen. Daardoor stokte de doorstroom in zijn stal. Dat was volgens mij zelfs één van de redenen die Hugo Langeweg deed besluiten om versneld voor zichzelf te beginnen." Aad bleef Buck trouw tot het einde van zijn trainerscarrière. Eén van hun laatste succespaarden was de snelle maar grillige Heres-zoon Alain B. Glimlachend denkt de Schiedammer terug aan een moment dat een hoop Duindigt-bezoekers zich waarschijnlijk nog kunnen herinneren: seriewinnaar Alain B was groot favoriet en leek die status in handen van de jeugdige leerling Bert Leeman (inderdaad, de zoon van Buck) waar te gaan maken. Met een enorme voorsprong op de overige deelnemers kwam de hengst de laatste rechte lijn in, maar zo'n 300 meter voor de finish sloeg hij op het 'laantje van Jochems' pardoes linksaf. Een zeker gewaande overwinning ging in rook op. "Daar kon Bert niks aan doen hoor, Alain B was nu eenmaal een moeilijk, eigenzinnig paard." Een moeilijk paard? Maar wacht eens even: van de 25 overwinningen die Aad behaalde als amateurrijder kwamen er zeven of acht op het conto van Alain B. Een kwestie van 'gouden handen'? "Gouden handen? Haha, nee hoor, Alain B had in die periode gewoon meters

over op de rest, het was gewoon zaak om hem bij de les te houden, de rest deed hij zelf." Uit de Buck Leeman-periode koestert Aad nog speciale herinneringen aan de Udet Hanoverzoon Utaro Buitenzorg, een crack in de dop. Utaro won in een vlot tempo vijf koersen, maar bij een koliek-aanval kwam hij vroegtijdig te overlijden. Met zichtbare weemoed denkt Van Schie terug aan zijn oogappel. Uit dezelfde jaargang kwam Urioca S, de Derbytweede van 1981. Ook deze klasbak was oorspronkelijk in het bezit van Aad voordat de gebroeders Weerdenburg hem overnamen. En dan was er nog succesdraver Valeri Borzov. Valeri was de Duke Of Lullwater-halfbroer van Rocky Marciano (overigens is ook Valeri vernoemd naar een beroemde sporter: atleet Borzov won in 1972 namens de Sovjet Unie goud op de 100 en 200 meter op de Olympische Spelen van München, red.). De ruïn leek lang niet zo getalenteerd als Rocky. Maar daar kwam verandering in toen Hennie Grift zich met hem ging bemoeien: koersend op vier verschillende ijzers won Valeri uiteindelijk zestien koersen. Inmiddels kunnen we stellen dat hier de basis werd gelegd voor een bijzondere vriendschap....

Hennie en Crafts

"Samen met Hennie Grift vierde ik mijn mooiste momenten in de sport en daarnaast heb ik Hennie als mens erg hoog zitten. Hennie is natuurlijk een aparte, maar hij heeft echt een hart van goud. Ik weet nog goed dat ik een keer op Drachten met Zeddertrass R een koers helemaal verprutste als rijder. Eenmaal terug op het stalterrein stond Hennie me op te wachten en die ging me daar tekeer zeg. Het tieren en schelden ging overigens over en weer. Het was per slot van rekening mijn eigen paard! Daarna was het ook klaar en zijn we samen een biertje gaan drinken aan de bar. Kijk, daar houd ik van: een man die gewoon rechttoe rechtaan zegt waar het op staat. Er zit een gebruiksaanwijzing bij Hennie die je er nooit uitkrijgt, maar we zijn tot op de dag van vandaag goede vrienden. Waar Hennie ook naartoe ging, van Canada naar België en van Duitsland naar Italië, ik ben altijd met hem meegegaan. Momenteel heb ik, een leuke vierjarige Malabar Man-dochter bij Hennie staan, Frisia CR. En met Henk Schavemaker samen heb ik haar tweejarige halfzusje Lavinia CR (v. Toss Out). Die lijkt ook het een en ander te kunnen. Het verhaal over de combinatie Van Schie/Grift is natuurlijk niet compleet zonder het hoofdstuk Incredible Crafts. Aad heeft meerdere succesvolle internationale aankopen gedaan. Neem de Van Dooyeweerd-cracks Meadow Wingfield en

Ima Crown of neem Langeweg-pupillen als de Europese topper Intact Hornline en de snelle imports Liverman Hanover en Incredible Hulk. Maar aan Incredible Crafts heeft Aad toch het meeste plezier beleefd. Er bestaan nogal wat misverstanden over de gang van zaken met betrekking tot de aankoop van de Amerikaanse vedette, Aad legt het nog één keer uit: "We waren met een groepje Nederlanders op de veiling in Kentucky. Toen we een rondje langs de jaarlingen deden, viel mijn oog op een hengstje met een lekker brutaal koppie en veel uitstraling. Ook zijn pedigree beviel me: zijn grootmoeder Kentucky Belle was indertijd recordhoudster en een meervoudig Stakeswinnares. Hennie heeft hem ook goed bekeken, maar hij adviseerde me om van een eventuele koop af te zien in verband met een nauw voetje. Ik besloot mijn zin toch door te zetten en voor 3.500 dollar had ik het laatste bod. Even later kocht Jan Hoefnagels voor 20.000 dollar Camp Greystone, een Homesick-hengst. Later die dag besloten we de twee hengstjes samen te nemen en de kosten te delen. Camp Greystone heeft uiteindelijk weinig gepresteerd, maar met 'Crafts' zijn we uiteindelijk door heel Europa met veel succes op tournee geweest, een prachtige tijd. Overigens is dit ook belangrijk geweest, het betekende voor Hennie min of meer zijn Europese doorbraak. Later hebben Jan en ik vaker paarden samen gehad, ondermeer de super gefokte Strausie."

Aad had het goed gezien: Incredible Crafts behoorde als tweejarige tot de allerbesten van Europa en deed tot op hoge leeftijd mee op het hoogste niveau. In die periode raakte Aad overigens vaker geblesseerd dan de keiharde Crafts

De Top Tien van Aad van Schie

We vroegen Aad naar zijn tien favoriete dravers. Na enig nadenken kwam hij, onder enig voorbehoud, tot het volgende rijtje:

1. Incredible Crafts
2. Intact Hornline
3. Liverman Hanover
4. Alfa Nora
5. Carlos Netten
6. Family Sunshine
7. Rocky Marciano
8. Strausie
9. Alain B
10. Bianca Oostland

Utaro Buitenzorg

zelf. Zo was daar die keer dat hij samen met Jan Hoefnagels, nadat hun oogappel te Oslo de Driejarigen-Elite had gewonnen, door het erepodium heen zakte. Of op Duindigt, waar Crafts achter de Zweedse crack Lucky Tilly tweede werd in de Grote Prijs der Lage Landen. Aad bekeek de koers vanaf het middenterrein en besloot in al zijn opwindung om de laatste meters met zijn crack mee te rennen. In al zijn enthousiasme vergat hij dat er ook een slotje ligt op het middenterrein. Over de mooiste overwinning hoeft Aad echter niet lang na te denken: dat was op Enghien in december 1989. Daar zette Crafts als tweejarige – seconden voor de rest uit - een Frans record neer met een sensationele 1.15,1. Dat record hield zelfs stand tot vorig jaar toen de inmiddels voor Vibelsee koersende Quick Wood onder de 1.15 dook. Het was groot feest die avond. Er was namelijk een hele stoet Hollanders meege-reisd die allemaal profiteerden van het Franse chauvinisme: Incredible Crafts werd door de Franse wedders schromelijk onderschat wat resulteerde in een winnend cote van 12/1. Aad zal hier ongetwijfeld ook zelf een slaatje uit hebben geslagen: “Nee hoor. Ik ben al niet zo’n speler, maar mijn eigen paarden speel ik al helemaal niet. Weet je wat het is: als je paard geklopt wordt, dan ben je alleen maar dubbel teleurgesteld als je hem ook nog eens gespeeld hebt, dat heb ik wel geleerd in de periode van Rocky Marciano.” Na zijn koersperiode bewees Crafts zijn klasse andermaal: hij is inmiddels veelvoudig Nederlands vaderkampioen en bracht goede paarden als Optimistic, Salvador S en Tycho of Pass.

Zo een paard heb je natuurlijk maar één keer in je leven. Aad trof het echter, want jaren later participeerde hij met Wim van der Meer en Tom Koperberg in twee onbekende Zweedse dravers uit de subtop. Eén daarvan, Intact Hornline, groeide onder de hoede van Hugo Langeweg uit tot een internationale crack die in heel Europa bekend was, van Scandinavië tot Italië. “Van alle overwinningen van Intact, is die in de Sweden Cup de mooiste.”

Geen pionier

Aan het eind van de jaren negentig besloot Aad ook te gaan fokken, wat ook al gepaard ging met het nodige succes. Denk hierbij aan publiekslievelingen als voormalig Nederlands kampioen Optimistic, seriewinnares Proud Mary (dit jaar gedekt door PdA-winnaar Offshore Dream, red.) en zegemachine Riverside. Vanaf 2000 gebruikt Aad het achtervoegsel River: zijn fokproducten laten zich dus makkelijk herkennen. Ook in dit opzicht heeft hij een

eigen visie. “Het eerste waar ik naar kijk is de afstamming, zo ben ik erg gecharmeerd van de vaderlijn Speedy Crown-Valley Victory. Maar je kunt de afstamming niet los zien van het exterieur, ook dat behoort in orde te zijn. Wanneer je in dat opzicht goed je huiswerk hebt gedaan, dan heb je als fokker echter nog drie keer geluk nodig: ten eerste moet het veulen geboren worden met een correct exterieur, vervolgens moet de opfok goed zijn en ten slotte moet het paard bij de juiste trainer belanden. Of fokken ook gokken is? Met dat gezegde ben ik het niet eens, nee. Geluk kun je afdwingen, wanneer je de middelen hebt tenminste. Je moet vasthouden aan je visie, terwijl ‘geld en ruimte’ ook een rol speelt in de fokkerij.”

Opvallend genoeg zijn de allerbeste Amerikaanse bloedlijnen allemaal vertegenwoordigd in de ‘River Family’ van Van Schie (zie kader). Aan de andere kant ontbreekt enig Frans bloed. Dat staat in schril contrast met de Frans-Amerikaanse cross die de laatste jaren zo succesvol is gebleken in Europa. Heeft Aad het niet zo op de Franse lijnen? “Integendeel. Maar weet je wat het is: als je een goede Franse fokmerrie wilt kopen dan is dat onbetaalbaar, in ieder geval in verhouding tot de Nederlandse markt. Maar ook ik geloof in de Frans-Amerikaanse

‘Ik wilde hem weer zien draven als een ventje’

cross: zo heb ik de laatste jaren gewerkt met Franse tophengsten als Goetmals Wood, Cocktail Jet, Giant Cat en onlangs weer Offshore Dream. Wat dat betreft heb ik bewondering voor mannen als Henri Levesque en Jean-Pierre Dubois: zij waren toch de pioniers als het aankomt op het mixen van Frans en Amerikaans bloed.” Over pioniers gesproken; zo zou je Aad ook kunnen noemen. Zo investeerde hij eind jaren tachtig al in de beste Amerikaanse bloedlijnen. “Ik een pionier? Welnee, zo zou ik mezelf absoluut niet willen noemen. Weet je wie een pionier is? John Bootsman! Hij doet en de rest volgt.” Van Schie steekt zijn bewondering voor de meervoudig fokkerskampioen van Nederland niet bepaald onder stoelen of banken. Om het gesprek over de fokkerij te besluiten komen we uit bij Incredible Hulk,

één van de twee dekhengsten in het bezit van de Schiedammer. Als volgers van de Amerikaanse sport kunnen wij onderschrijven dat ‘de Hulk’ absoluut tot de top van zijn jaargang behoorde. Zonder galoppade aan de start had hij waarschijnlijk de Hambletonian gewonnen. Alhoewel de Hulk aan het einde van het seizoen wat minder leek te worden hoeft Aad óns niet te overtuigen van de klasse van de Muscles Yankee- zoon. “Tsjja, het is natuurlijk niet helemaal geworden wat ik ervan verwacht had. Misschien hadden we hem wat langer de tijd moeten gunnen na twee van die slopende Amerikaanse seizoenen. Of ik een rentree op de koersbanen heb overwogen? Nee, niet echt. Ik blijf overtuigd van zijn klasse, maar het is gewoon erg moeilijk voor een paard om terug te komen op zijn oude niveau na zo’n lange absentie en dat wil ik hem niet aandoen. We richten ons nu volledig op de fokkerij, ’s winters staat hij bij Dion Tesselaar die hem lekker bezighoudt en uitrijdt. Ik wilde hem gewoon weer eens lekker als ‘een ventje’ zien draven en dat heb ik hem afgelopen winter weer zien doen. Als dekhengst heb ik veel vertrouwen in hem, zowel zijn vader- als zijn moederlijn is super, terwijl hij ook nog beschikt over een best exterieur. Of ik ál mijn merries door hem heb laten dekken? Nee, maar dat heeft niets met een gebrek aan vertrouwen te maken. Ik zoek een hengst die in mijn ogen het beste past bij een merrie, dat kan in het ene geval Incredible Hulk zijn, in een ander geval kies ik weer voor bijvoorbeeld een Franse hengst.”

Koesteren, niet exploiteren

Wanneer we Aad confronteren met de huidige situatie in de Nederlandse sport kijkt hij even bedenkelijk. “Weet je wat me tegenstaat? Het woord ‘paard’ is verdwenen, het zijn nu meer producten die geëxploiteerd worden. Ik vind dat we het dier zelf meer moeten koesteren.

Wat dat betreft is de mentaliteit ten opzichte van mijn begintijd enorm veranderd. Tegenwoordig ligt de nadruk op het koersen met jonge paarden, dit terwijl we al zo’n klein paardenbestand hebben, dat kan natuurlijk nooit een goede zaak zijn. Je moet die jonge paarden niet dwingen, ze moeten zichzelf aandienen. Zelf ben ik al gauw geneigd wanneer een jong paard wat toont om het zuinig aan te doen. In mijn optiek zou je beperkingen moeten stellen aan het koersen met tweejarigen, zoals het limiteren van het prijzengeld en het opleggen van een maximaal aantal starts. En de Derby zouden ze moeten verrijden voor vierjarigen. Ik denk echt dat dat een goede zaak zou zijn voor de sport.”

Afgezien van het koerswezen zelf heeft Aad ook zo zijn gedachten over de algehele situatie in de sector: “Je hoeft geen profeet te zijn om te zien dat we aanwas van jonge mensen missen. Daarnaast hebben we een onterecht negatief imago, maar daar kunnen we met zijn allen wat aan doen. Wat dat betreft is Arnold Mollema een voorbeeld: hij is de perfecte ambassadeur voor de sport. We hebben hoe dan ook TV-exposure en meer promotie nodig. Indertijd was het Derby 8-spel een enorme gemiste kans, daar hebben we ons met zijn allen veel te makkelijk bij neergelegd. Als we wat willen bereiken dan zullen eindelijk eens een keer alle neuzen dezelfde kant op moeten wijzen, op dit moment zie ik teveel mensen die druk hun eigen eilandje beschermen zonder daarbij het algemene belang van de sport te dienen.” Tot slot van het gesprek vragen we Aad of hij nog een droom heeft. Waar wij een antwoord als het winnen van de Hambletonian of de Prix d’Amérique verwachten, antwoordt Aad simpel maar oprecht: “Mijn droom? Dat het weer helemaal goed komt met de sport...” Wij dromen met hem mee...

De pijlers van de River Family

Ook vanuit het fokmerriebestand van Aad spreekt zijn visie: hij beschikt over merries met een pedigree om je vingers bij af te likken. Om er maar een paar uit te lichten:

- **Armbo Legacy** is van veelvoudig Amerikaans vaderpaardkampioen Balanced Image uit Armbo Ermine, een zuster van Hambletonianwinnaar Armbo Goal. Direct uit deze moederlijn stammen ook cracks als Chocolatier, Sugar Trader, Smok’n Lantern en de Nederlandse Ottey Boko. Middels producten als Optimistic, Proud Mary en Twilight River heeft Armbo Legacy zich inmiddels ruimschoots bewezen in de fokkerij.
- De Speedy Crown-merrie **Armbo Pamper** stamt van moederszijde af van Pillow Talk, de moeder van fokfenomeen Super Bowl. Direct uit deze lijn stammen ook wereldsterren als Park Avenue Kathy en Go Get Lost.
- De moederlijn van **Glamorous Yankee** is vrij bekend in Nederland: grootmoeder Mod Yankee bracht onder meer de dekhengsten Yankee Tornado en Sundown Yankee. Moeder Flaming Yankee bracht de ook al in Nederland bekende Yankee Ryder en verder onder meer Federal Yankee en Ate The Towel. Daarnaast is zij grootmoeder van Merrie Annabelle-winnares Reinvent. Glamorous Yankee bracht reeds succesvolle dravers als Tennessee River, Unbounded River en de snelle Wichita River.
- De Sierra Kosmos-merrie **Holiday Snow** beschikt ook al over zo’n imponerende moederlijn: grootmoeder Ah So bracht de dekhengsten Workaholic en Rule The Wind en de Hambletonian Oaks-winnares Working Gal. Moeder Baltic Holiday bracht onder meer de crack Noifsaboutit. Het bekendste product van Holiday Snow is Riverside, die liefst elf keer won uit vijftien starts.
- Het lekkerst (althans, dat denken wij) hebben we bewaard tot het laatst: de Pine Chip-merrie **Green Grove** is een dochter van de elitemerrie Gutsy Lobell: zij bracht vedetten als Supergrit, Gutsy Cast, Pan Fare en de in Nederland succesvolle Castleton Bass. Om de klasse van de moederlijn nog maar eens te benadrukken: de absolute superster uit de Amerikaanse drafspor van dit moment, Donato Hannover, stamt ook direct uit deze lijn.